

388. Van még számomra is bocsánat!

Emil Törnwall
(1861–1926)

Van még szá - mom - ra is bo -
Nem mar - dos a bűn, sem a

csá - nat, Van Jé - zu - som, Ő az e -
bá - nat, Mint a fecs - ke, uj - jon - gok

nyém! Ha - lál - ban he - ver - tem, de
én.

Ő fel - e - melt, Az é - le - tem á - ra a

szí - ve vé - re lett. A bű - nöm, ó,

Jé - zus, a bű - nöm, ó, Jé - zus, Nem

vá - dol töb - bé en - ge - met.

2. Kísértés hulláma, ha tör rám, Szembe velem Jézusom jó. Roskasz, tövises a keresztfám, Hű vállára átveszi Ő. S hazám felé utamat bár nem tudom, Elöttem jár Jézus, mint tűzoszlopom. A véred, ó, Jézus, a véred, ó, Jézus, Felhőként vezet utamon.

3. Az ég alját fürkészsze nézem: Hajnalcsillag felkel-e már? Vigyázom és hallgatom ébren: Hárfák hangja zendül-e már? És én is elkezdem az én énekem, Repesve, új hangon zeng dicséretem, Mikor az Úr Jézus, az én Uram Jézus Jön, hogy engemet felvegyen.

Oskari Heikki Jussila (1888–1955)